

Het houden van bespiegelingen over de toekomst laat ik gaarne aan VAN GORKOM over; dat is wel aardig in een lezing over het nut van het oprichten van consultatie-bureaux enz.; in het onderhavige geval komen wij niet verder mee. VAN GORKOM en ik zullen wel koud zijn, wanneer de laatste tuberculose-patiënt in Pruisen sterft.

En ook, wat beteekent nu zoo'n dolle vraag aan het eind van zijn stuk? Wie zou zich nu niet innig verheugen over het verdwijnen van een ziekte als de tuberculose!

Enschede, 15 Februari 1909.

R. MAAS.

De bespreking is hiermee gesloten.

Redactie.

STAATSEXAMEN VOOR VERPLEGENDEN.

Volgens een in de vorige week rondgezonden brochure en stembillet tracht de vereeniging „Nosokomos” bij de Nederlandsche geneeskundigen een enquête uit te lokken omtrent de vraag, of staatsexamen voor verplegenden gewenscht wordt. De vraag, welke waarde het resultaat van een dergelijke stemming heeft, wil ik hier onbesproken laten. Maar, wanneer gij uw stem uitbrengt, wilt u vooraf toch wel goed rekenschap geven, eensdeels van de bestaande toestanden, anderdeels van wat men daarvoor in de plaats wil stellen. Op blz. 13 dier brochure wordt erkend, dat ieder examen een twijfelachtig middel is om de bekwaamheid van den examinandus te beoordeelen.

Iedereen zal dit volmondig toegeven, maar door een staatsexamen wordt dit bezwaar allerm minst ondervangen. Een *zekere* waarborg voor de kennis en bekwaamheid van de geëxamineerden kan op die wijze evenmin gegeven worden.

Nosokomos wenscht een regeling van opleiding en examen van staatswege tot in de kleinste bijzonderheden, maar het is mij onbegrijpelijk, hoe een dergelijk leerplan en examenprogramma zou moeten ingericht zijn. Bij geen enkele opleiding, bij geen enkel examen van staatswege is dit ooit geschied, en het kan ook niet geschieden. Steeds zullen de voorschriften eenigszins vaag moeten gesteld worden; de toepassing is aan de examencommissies overgelaten. In de laatste jaren is de Nederlandsche Bond voor Ziekenverpleging er reeds in geslaagd meer eenheid te brengen in de exameneischen in de verschillende deelen van ons land.

Een groot practisch verschil tusschen den huidige toestand en dien, welchen Nosokomos wenscht, bestaat er mijns inziens niet, afgezien van de groote geldelijke onkosten, die de nieuwe regeling voor den staat met zich zou brengen.

Is het dan niet onnoodig in deze zaak de inmenging van den staat te verzoeken?

Leiden, 16 Februari 1909.

Dr. J. C. M. TIMMERMANS.
